

Daniel Kitabı — Əlli Yeddinci Bölüm

Vəhy kitabının peyğəmbərlik sirlərinin açılması: Axırzaman peyğəmbərlikləri boyunca bir səyahət

Jeff Pippenger

2024-01-21

Bütün peyğəmbərlər dünyanın sonundan bəhs edir və bütün peyğəmbərliklər Vəhy kitabında birləşib orada sona çatır. Vəhy kitabında Daniel kitabındakı ilə eyni xətt davam etdirilir, çünki onlar eyni kitabdır. Bu peyğəmbərlik prinsiplərinin hamısı əvvəlki məqalələrdə qəti şəkildə qeyd olunmuşdur. Vəhy kitabında bizə bildirilir ki, möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl möhürlənmiş bir peyğəmbərlik var və onun möhürü açılır. Bu məqalələr indi möhürü açılan Vəhy kitabındakı xəbərlə əlaqədar peyğəmbərlik ünsürlərini ortaya qoymuşdur. Xəbər tək bir peyğəmbərlik həqiqəti deyildir və möhürü açılan xəbərin hər bir ünsürü İsa Məsihin Vəhyinin kateqoriyasına daxildir.

Müjdə möhlət dövrünün başa çatmasından dərhal əvvəl, “vaxt yaxındır” olduğu zaman möhürdən açılır. Daniel və Vəhy kitabları, Peyğəmbərlik Ruhunun yazılarındakı şərhə birlikdə, peyğəmbərlik bir müjdəsinin möhürdən açılması ilə bağlı prosesi çox dəqiq şəkildə təsvir edir. Məhz Yəhuda qəbiləsinin Aslanı bu möhürlərin açılmasını həyata keçirir və bunu edərkən müjdəni təqdim etmək üçün quruluşlu bir üsuldən istifadə edir. O, müjdəni Atadan alır; Ata isə yeddi möhürlə möhürlənmiş olduğu halda Müqəddəs Kitabı əlində tutan kimi təsvir olunur. Həmçinin Davudun kökü və kəsilmiş Quzu olan Yəhuda qəbiləsinin Aslanı kitabı Atadan götürür və möhürləri açır.

Sonra İsa bu xəbəri Cəbrayıl verir; Cəbrayıl da, digər mələklərlə birlikdə, bu xəbəri onu yazan və kilsələrə göndərən bir peyğəmbərə çatdırır. Peyğəmbərlik xəbərinin möhürdən açılması vaxtı yetişəndə, həmin peyğəmbərlik xəbərinin açılması üçmərhələli bir sınaq prosesi meydana gətirir; bu proses peyğəmbərin yazısının hədəf auditoriyası olan kilsələr daxilindəki şəxsləri sınaq və həmin kilsə üzvlərinin fərdi cavabına əsasən, onların iki sinifdən hansına mənsub olduqlarını müəyyən edir. Möhürü açılmış xəbər vasitəsilə hasil olan bilik artımını qəbul edənlər “müdrilər” kimi tanınırlar; bunu qəbul etməyənlər isə Daniel tərəfindən “pislər”, Matta tərəfindən isə “ağılsızlar” kimi tanınırlar.

Son peyğəmbərlik sirrinin möhürünün açılması ilə bağlı bütün bu amillər Vəhy on yeddinci fəslin doqquzuncu ayəsində ele alınır və vurğulanır, çünki o, İsa Məsihin Vəhyinin ibadət edənlərin iki sinfini sınağa çəkəcək bir ünsürünü müəyyən edir. Bunu, ayənin xəbərdaredici işarəsindən sonra gələn xəbəri anlayacaq olanların məhz “hikmətlilər” olduğunu göstərməklə edir.

Budur hikmətə malik olan ağıl. Yeddi baş qadının üzərində oturduğu yeddi dağdır. Və yeddi padşah vardır: beşi yıxılmışdır, biri vardır, digəri isə hələ gəlməmişdir; o gəldikdə qısa bir müddət qalmalıdır. Və olub da indi olmayan vəhşi heyvan — məhz o, səkkizincidir, lakin yeddidəndir və həlakətə gedir. Vəhy 17:9–11.

“Müdrikliyə malik olan ağıl” “müdriklərin” ağılıdır. “Müdriklər” biliyin artmasını anlayırlar; və peyğəmbərlik nişanəsindən dərhal sonra təsvir olunan bilik artımı — müdriklər tərəfindən anlaşılaçaq, pislər tərəfindən isə rədd ediləcək bir həqiqəti müəyyən edən həmin artım — ondan sonrakı ayələrdə təqdim olunan Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin padşahlıqları ilə bağlı həqiqətdir. Həmin ayələr Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin padşahlıqlarına dair son təsviri təşkil edir və axır günlərdə açılan budur ki, o səkkiz padşahlıq Daniel kitabının ikinci fəslindəki Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin padşahlıqlarına dair ilk təsvirdə də əks olunmuşdur.

Həqiqətin vəhyi, Millerin incilərindən birini təşkil edən Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki padşahlıqların məhdud baxışını təsdiqləyir, lakin o, on dəfə daha parlaq nur saçdı; çünki o, Millerçilərin tarixdəki məhdud mövqelərindən dərk etdiklərindən qat-qat artıq həqiqətə malikdir və o, “on” rəqəmi ilə, habelə girişdəki “hikmətə malik olan ağıl budur” xəbərdarlıq nişanı ilə təmsil olunduğu kimi bir sınağı ifadə edir; bu da peyğəmbərlik baxımından belə izah olunur: növbəti həqiqət möhlətin başa çatmasından az əvvəl möhürü açılan xəbərin göndərildiyi kilsələri sınaqdan keçirəcək.

Vəhy on yeddinci fəsilə Yəhya papalığının min iki yüz altmış illik qaranlığı səhrasına aparıldı. O, həmin dövrün lap sonuna — 1798-ci ilə — yerləşdirildi; bu, Vəhy on üçüncü fəsilə onun yerləşdirildiyi tarixlə tamamilə eyni tarixdir.

Və mən dənizin qumu üzərində dayandım və dənizdən yeddi başı və on buynuzu olan bir vəhşinin çıxdığını gördüm; onun buynuzları üzərində on tac, başları üzərində isə küfr adı var idi. Vəhy 13:1.

“Dənizin qumu” 1798-ci ili təmsil edir, çünki o, Yəhyaya papalığının (dənizdən çıxan vəhşinin) keçmiş zamanda göstərildiyi, Birləşmiş Ştatların isə (yerdən çıxan vəhşinin) yüksəlməkdə olduğu və nəhayət, yaxınlaşmaqda olan bazar günü qanunu zamanı əjdaha kimi danışacağı tarixi baxış nöqtəsini təmsil edir. Sonra yer vəhşisi dünyanı “vəhşinin surətini” qəbul etməyə məcbur edir; bu surət danışacaq və bütün dünya üzərində bazar günü qanunvericiliyini tətbiq edəcəkdir.

“Papalıq öz qüvvətindən məhrum edilərək təqibi dayandırmağa məcbur olduğu vaxtda, Yəhya əjdahanın səsini təkrarlamaq və həmin eyni qəddar, küfrlü işi davam etdirmək üçün yüksələn yeni bir qüdrəti gördü. Allahın kilsəsinə və qanununa qarşı müharibə aparacaq sonuncu bu qüdrət quzuya bənzər buynuzları olan bir vəhşi heyvanla təmsil olunur. Ondən əvvəl gələn vəhşi heyvanlar dənizdən çıxmışdılar; lakin bu isə yerdən qalxdı və bununla da simvolizə etdiyi xalqın—Birləşmiş Ştatların—dinc yüksəlişini təmsil etdi.” Signs of the Times, 8 fevral 1910.

Yəhya on yeddinci fəsilə Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin padşahlıqlarının son təqdimatını almaq üçün tarixin həmin eyni müşahidə nöqtəsinə aparılır. Həmin müşahidə nöqtəsində dayanarkən padşahlıqlar təqdim olunur. Ona əvvəlcə bildirilir ki, vəhşi heyvan həm kilsəyə, həm də dövlətə nəzarət edir, çünki o, təkcə yeddi baş üzərində deyil, həm də yeddi dağ üzərində oturmuşdur. Böyük fahişənin oturmuş olması onun vəhşi heyvana minən məhz o olduğunu göstərir, və vəhşi heyvana minən odur ki, vəhşi heyvana nəzarət edir.

Və sənin gördüyün qadın yer üzünün padşahları üzərində hökmranlıq edən o böyük şəhərdir.
Vəhy 17:18.

“Reigneth” sözü sahib olmaq və hökmranlıq etmək mənasını daşıyır. Süvari cilovı əlində tutmaqla heyvanın üzərində hökmranlıq edir. Papalıq yeddi baş üzərində də, yeddi dağ üzərində də hökmranlıq edir. Daniel kitabının ikinci fəslində Daniel Navuxodonosora onun qızıldan olan “baş” olduğunu bildirir. Yeşaya kitabının yeddinci fəslində “baş” həmçinin bir padşah, bir paytaxt və ya bir padşahlıqdır.

Çünki Suriyanın başı Dəməşqdir, Dəməşqin başı isə Rəsindir; və altmış beş il içində Efrayim elə qırılacaq ki, artıq xalq olmayacaq. Efrayimin başı Samariyadır, Samariyanın başı isə Remalyanın oğludur. Əgər iman etməsəniz, şübhəsiz ki, möhkəmlənməyəcəksiniz. Yeşaya 7:7, 8.

Vəhşi heyvanın üzərinə minən qadın olan papalıq yer üzünün bütün padşahları üzərində hökmranlıq edir. Həmin padşahlar son günlərin əjdaha-gücünü təşkil edən “on padşah” kimi təsvir olunurlar. Onlar Surun fahişəsinin zinakarlıq etdiyi padşahlardır. Həmin “on padşah” papalığın hakimiyyətini qəbul etməyə məcbur edilmişdir, lakin o on padşahın baş padşahı Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır. Buna görə də Amerika Birləşmiş Ştatları İsrailin on şimal padşahlığının padşahı Axav ilə də təmsil olunur. “Yeddi” sayı “tam”ı ifadə edir və papalıq yer üzünün padşahları üzərində hökmranlıq edən kimi göstərildikdə, o həm də on padşah üzərində hökmranlıq edir və yeddi başın üzərində oturmuşdur.

Budur hikməti olan ağıl; çünki axır günlərin müdrikləri “sətir üstə sətir” metodologiyasından istifadə edirlər və onlar fahişənin hökm sürdüyü dövlət idarəçiliyinin rəmzlərinin hər birinin eyni həqiqəti göstərdiyini dərk edirlər. O, həmçinin yeddi dağ üzərində hökm sürür və Millerçilər Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində “dağ”ı bir padşahlığın rəmzi kimi müəyyən etmişdilər, lakin onlar həm də rəmzlərin birdən çox mənaya malik olduğunu müəyyən etmişdilər.

Dağlar həmçinin bir kilsənin rəmzidir. Müqəddəs Yazılarda “izzətli müqəddəs dağ” Allahın kilsəsini təmsil edir.

Amoz oğlu Yeşayanın Yəhuda və Yerusəlim barəsində gördüyü söz. Və axır günlərdə belə olacaq ki, Rəbbin evinin dağı dağların zirvəsində bərqərar ediləcək və təpələrdən uca tutulacaq; bütün millətlər ona axısacaqlar. Və çoxlu xalqlar gedib deyəcəklər: Gəlin, Rəbbin dağına, Yaqubun Allahının evinə qalxaq; O bizə Öz yollarını öyrədəcək və biz Onun cığırlarında yeriyəcəyik; çünki qanun Siondan, Rəbbin sözü isə Yerusəlimdən çıxacaq. Yeşaya 2:1–3.

“Rəbbin evi” Onun kilsəsidir və o, bir “dağ”dır. Böyük fahişə yeddi dağın üzərində oturur; bununla da onun, bütün padşahlar üzərində hökm sürdüyü kimi, bütün kilsələr üzərində də hökm sürdüyü göstərilir. O, bütün dünyadakı bütün kilsələr və bütün dövlətlər üzərində nəzarətə malikdir.

İşayanın “Yəhuda və Yerusəlim barəsində” ona gəlmiş olduğunu bildirdiyi və bizim az əvvəl istinad etdiyimiz görüntü davam edir; bu, hələ də dördüncü fəsildəki eyni parçadır və İşayaya görə, insanların “Gəlin, Rəbbin dağına, Yaqubun Allahının evinə qalxaq” dedikləri “həmin gün”dür. Elə

həmin zaman dövründə “yeddi qadın” qeyd olunur.

Və o gün yeddi qadın bir kişidən yapışib deyəcək: “Biz öz çörəyimizi yeyəcəyik, öz libasımızı geyəcəyik; ancaq qoy sənin adınla adlanaq ki, rüsvayçılığımız götürülsün”. O gün Rəbbin Budağı gözəl və izzətli olacaq, torpağın məhsulu isə İsraildən xilas olanlar üçün əla və göz oxşayan olacaq. Və belə olacaq ki, Sionda qalan və Yerusəlimdə sağ qalan müqəddəs adlanacaq, yəni Yerusəlimdə yaşayanlar arasında yazılmış olan hər kəs; o zaman ki, Rəbb mühakimə ruhu ilə və yandırır təmizləmə ruhu ilə Sion qızlarının mürdərliyini yuyub aparacaq, Yerusəlimin qanını da onun arasından təmizləyəcək. Və Rəbb Sion dağının hər yaşayış yeri üzərində və onun yığıncaqları üzərində gündüz bulud və tüstü, gecə isə alovlu odun parıltısını yaradacaq; çünki bütün izzətin üzərində bir mühafizə olacaq. Və gündüz istidən kölgə salmaq üçün bir çadır, həm sığınacaq yeri, həm də tufandan və yağışdan örtük olacaq. Yeşaya 4:1–6.

Yeşayanın görüntüsünün mövzusu olan “gün”, Vəhy kitabının on birinci fəslindəki böyük zəlzələnin “saatı”dır. 18 iyul 2020-ci il məyusluğundan sonra “qayıtmaq” nəsihətini qəbul etmiş, Levililər iyirmi altıncı fəslin tələblərini yerinə yetirmiş və Yezekelin birinci peyğəmbərliyi ilə bir yerə toplanmış müdriklər, Yezekelin İslamın dörd küləyi haqqında olan ikinci xəbərini qəbul etdikdə möhürlənirlər. Sonra onlar bir bayraq kimi göyə qaldırılırlar və Babildə olan Allahın digər övladları, tezliklə gələcək Bazar günü qanunu olan zəlzələ zamanı başlanan Babildən çıxmaq çağırışına cavab verməyə başlayırlar. Allahın digər sürüsü Babildən çıxmaq xəbərini eşidir və belə bəyan edir: “Gəlin, biz Rəbbin dağına, Yaqubun Allahının evinə qalxaq.”

Həmin “saat”da böyük fahişə öz nəğmələrini oxumağa və yer üzünün padşahları ilə zina etməyə başlayır. Quzunun həyat kitabında adları yazılmayanlar fahişənin ardınca gedirlər və onların kilsələri onun hakimiyyəti altına düşür. Həmin kilsələr Yeşaya tərəfindən “yeddi qadın” kimi təsvir olunur. O “yeddi qadın” papalığın hökmranlıq edəcəyi “yeddi dağ”dır; necə ki, Birləşmiş Ştatlar bütün dünyanı həm danışacaq, həm də hamını papalıq hakimiyyətinin nişanını qəbul etməyə məcbur edəcək vəhşi heyvanın surətini ucaltmağa vadar edəcəkdir.

“O yeddi qadın bir kişidən yapışacaq,” və həmin “kişi” Paulun “günah adamı” kimi müəyyən etdiyi “kişi”dir. O sınaq dövründə “Yerusəlimdə qalanlar müqəddəs adlandırılacaq, yəni Yerusəlimdə yaşayanlar arasında adı yazılmış olan hər kəs.” Allahın xalqı, adları həyat kitabında, dünyanın təməlindən bəri boğazlanmış Quzunun kitabında yazılmış olan həmin zaman dövrünün insanlarıdır. “Günah adamı”ndan yapışan digər sinif isə Vəhy kitabının on üçüncü fəslində günah adamına səcdə edənlərdir.

Yer üzündə yaşayanların hamısı ona səcdə edəcək; adları dünyanın təməlindən bəri boğazlanmış Quzunun həyat kitabında yazılmamış olanlar. Qulağı olan eşitsin. Vəhy 13:8, 9.

Bazar qanunu böhranı olan böyük zəlzələnin “saatı” təhqiqat mühakiməsinin yekunudur və mühakimə sizin adınızın həyat kitabında yazılmış olaraq tapılıb-tapılmamasına əsaslanır; buna görə də həmin vaxt həyat kitabı ilə münasibət əsasında təmsil olunan iki sinif mühakimənin ən son səhnələrini məhz müəyyənləşdirir. “Günah adamı”ndan yapışanlar bəyan edirlər ki, onlar “öz çörəklərini yeyəcək və öz geyimlərini geyəcəklər”, lakin onların başlıca arzusu “sənin adınla

çağırılmaqdır”.

Onlar öz etiqadi bəyanatlarını (öz çörəklərini yemək) saxlayacaq və məzhəbi mənsubiyyətlərini (öz geyimlərini) qoruyacaqlar, lakin “günah adamı”nın adını qəbul edəcəklər. “Günah adamı”nın adı “katolik”dir; bu isə “ümumbəşəri” deməkdir. “Günah adamı”ndan yapışanlar “ümumdünya kilsəsi”nin, yəni Katolik kilsəsinin bir hissəsi olmaq istəyirlər. Onlar bu münasibəti öz “rüsveyçılıqlarını” “aradan qaldırmaq” üçün arzulayırlar.

“Rüsveyçılıq” axır günlərdə bütün kilsələr və bütün millətlər üzərində hökm sürən vəhşinin iki mühüm ünsürünə işarə edir. Vəhy kitabının on birinci fəslindəki “böyük zəlzələnin saati”nda “üçüncü vay tezliklə gəlir”. “Üçüncü vay” İslamdır. Vəhy kitabının on birinci fəslindəki “böyük zəlzələnin saati”nda Yeddinci Sur çalınır. Yeddinci Sur İslamdır. İslam “böyük zəlzələnin saati”nda zərbə vurur, çünki Surların hamısı dünya tarixi boyunca məcburi bazar ibadəti üzərinə hökm icra etməkdə Allahın istifadə etdiyi peyğəmbərlik alətləridir.

Birləşmiş Ştatların “milli fəlakəti” yaxın vaxtlarda qəbul ediləcək bazar günü qanunu ilə baş verdiyi zaman, “millətlər qəzəblənəcək.” Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində millətləri qəzəbləndirən İslamdır; bu, Yaradılış kitabında İslama edilən ilk işarə ilə təmsil olunmuşdur.

Və Rəbbin mələyi ona dedi: Budur, sən hamiləsən və bir oğul doğacaqsan, adını İsmayıl qoyacaqsan; çünki Rəbb sənin əziyyətini eşitmişdir. O, vəhşi adam olacaq; onun əli hər kəsə qarşı, hər kəsin əli də ona qarşı olacaq; və o, bütün qardaşlarının qarşısında məskən salacaq. Yaradılış 16:11, 12.

Axır günlərin “rüsveyçılığı” İslam dinidir. Dünyanın kilsələri və millətləri, Katolik kilsəsinin hökmrənlik etdiyi Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Yeni Dünya Nizamının hakimiyyəti altına girəcəklər. Papa, eynilə Konstantinin 330-cu ildə papalığa öz kürsüsünü verdiyi kimi, tək-dünya sistemi üzərində oturacaq. Millətlər qərara alacaqlar ki, İslam tərəfindən bəşəriyyətə qarşı gətirilən müharibə ilə mübarizə aparmaq qabiliyyətləri yalnız birləşmiş səylə mümkün ola bilər; bu isə hansısa əxlaqi hakimiyyətə tabe olmağı tələb edəcək və Birləşmiş Ştatlar bunun Roma kilsəsi olduğunu israrla bildirəcək. Eynilə Yustinianın 533-cü ildə Katolik kilsəsinə onun böyük hakimiyyətini verdiyi kimi, tarix təkrarlanır. Birləşmiş Ştatlar öz hərbi gücü vasitəsilə dünyanı itaət etməyə məcbur edəcək, necə ki, Klovis 496-cı ildə bunu Katolik kilsəsi üçün etmişdi. Vəhy kitabının on üçüncü fəslinin ikinci ayəsinin tarixi təkrar olunacaq.

Mənim gördüyüm vəhşi heyvan bəbirə bənzəyirdi; ayaqları ayının ayaqları kimi, ağzı isə şirin ağzı kimi idi; əjdaha ona öz qüvvəsini, taxtını və böyük hakimiyyətini verdi. Vəhy 13:2.

Surət qurulduqdan sonra, İslamın hücumları ilə qəzəbləndirilmiş yer üzünün padşahları anlayacaqlar ki, bütün dünya üzrə vəhşi heyvanın surətini meydana gətirmək üçün istifadə edilmiş İslama qarşı ümumi “məzəmmət”, əslində “günah adamı”nın (İzebelin) həqiqətən qayğılandığı “məzəmmət” deyildi. Həddən artıq gec olduqda dünya biləcək ki, İzebelin İslamla əsla işi yoxdur; əksinə, onun ürəyi Hirodiyanın Vəftizçi Yəhyanı öldürdüyü kimi, İlyası öldürməyi arzulayır.

“Müdriliklik olan ağıl” “müdriklərin ağılı”dır və “müdriklər” o kəslərdir ki, sınaq müddəti başa çatmazdan az əvvəl Yəhuda qəbiləsindən olan Şir İsa Məsihin Vəhyini açarkən hasil olan “biliyin

artmasını” anlayırlar.

Və mənə dedi: Bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini möhürləmə; çünki vaxt yaxındadır. Qoy haqsız olan yenə də haqsızlıq etsin; murdar olan yenə də murdar qalsın; saleh olan yenə də salehlik etsin; müqəddəs olan yenə də müqəddəs qalsın. Vəhy 22:10, 11.

“Yeddi baş” “qadının oturduğu yeddi dağdır” ifadəsi, papalığın həm kilsə, həm də dövlət üzərində hökmranlıq edəcəyi həqiqətini təmsil edir. Simvolların birdən artıq mənası vardır və simvollar, təqdim olunduqları mətn parçasının konteksti ilə müəyyənləşdirilməli və başa düşülməlidir. Belə bir dəlil irəli sürülür ki, ayə başların dağlar olduğunu müəyyən edir; elə isə başlar (dövlət idarəçiliyi) ilə dağlar (kilsə idarəçiliyi) arasında fərq qoymağın əsası nə olardı? Bu fərq Daniel kitabının yeddinci və səkkizinci fəsillərində təsbit olunur. Yeddinci fəsildə həm bütpərəst Roma, həm də papalıq Roması onlardan əvvəl gələn heyvanlardan “fərqli” kimi tanıdılır.

Yeddinci fəsil səkkizinci fəsilin üzərinə gətirildikdə (sətir üstə sətir), səkkizinci fəsildə Romanın kiçik buynuzunu görürük; o, kişi ilə qadın, kişi ilə qadın arasında növbələşir. İki hakimiyyəti təmsil edən bir rəmz (kiçik buynuz). Həmin fəsillərdə buynuz bir padşahlıqdır, padşahlıq isə həmçinin bir başdır. Səkkizinci fəsildə kiçik buynuz Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin dördüncü və beşinci padşahlığı olan iki padşahlığı təmsil edir. Kiçik buynuz rəmzi olaraq iki padşahlığı təmsil edir və onun təmsil etdiyi bu iki padşahlıq dövlətçiliklə kilsəçiliyin birliyini müəyyən edən padşahlıqlardır. Yeddi baş, hansı ki həm də yeddi dağdır, iki padşahlığı təmsil edir və bir padşahlıq kilsəçilik, digəri isə dövlətçilikdir.

Daniel kitabının ikinci fəslində bu peyğəmbərlik rəmzinə dair başqa bir şahid də vardır; çünki orada Millerçilərin Romanın dördüncü padşahlığı olduğunu anladıqları son padşahlıq dəmir və gil ilə təmsil olunur. Dəmir və gil birləşdirilmişdir, halbuki əslində dəmir gil ilə birləşməmişdir. Lakin Sister White “dəmir və gil” barədə şərh verərkən, onu səkkizinci fəslin kiçik buynuzu və dağlar olan Vəhy on yeddinci fəslin başları ilə təmsil edildiyi kimi, kilsəçiliyin və dövlətçiliyin rəmzi olaraq müəyyən edir.

“Biz elə bir vaxta gəlib çatmışıq ki, Allahın müqəddəs işi, dəmirin palçıqla qarışmış olduğu heykəlin ayaqları ilə təmsil olunur. Allahın bir xalqı, seçilmiş bir xalqı vardır; onların fərasəti müqəddəsləşdirilməlidir və onlar təməlin üzərinə odun, ot və saman qoymaqla müqəddəs olmayan hala düşməməlidirlər. Allahın əmrlərinə sadıq olan hər bir can görəcəkdir ki, imanımızın fərqləndirici cəhəti yeddinci günün Şənbəsidir. Əgər hökumət Şənbəyə Allahın buyurduğu kimi ehtiram etsəydi, Allahın qüvvəsində durar və bir vaxtlar müqəddəslərə təslim edilmiş imanın müdafiəsində dayanardı. Lakin dövlət adamları saxta şənbəni dəstəkləyəcək və öz dini etiqadlarını papalığın bu övladının tutulması ilə qarışdıracaq, onu Rəbbin müqəddəsləşdirdiyi və xeyir-dua verdiyi, insanın müqəddəs tutulması üçün ayırdığı, Özü ilə xalqı arasında min nəsillər boyu bir əlamət olan Şənbədən üstün tutacaqlar. Kilsə siyasəti ilə dövlət siyasətinin qarışdırılması dəmir və palçıqla təmsil olunur. Bu birlik kilsələrin bütün qüvvəsini zəiflədir. Kilsəyə dövlət hakimiyyətinin verilməsi pis nəticələr doğuracaqdır. İnsanlar az qala Allahın səbrinin həddini keçmişlər. Onlar öz qüvvələrini siyasətə sərf etmiş və papalıqla birləşmişlər. Lakin elə bir vaxt gələcək ki, Allah Onun Qanununu etibarsız edənləri cəzalandıracaq, və onların pis əməlləri öz başlarına qayıdacaqdır.” The Seventh-day Adventist

Bu tədqiqatı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Məsihin bizim uğrumuzda gördüyü işi və Şeytanın bizə qarşı qətiyyətli ittihamını təsvir edən səhnədə Yeşua baş kahin kimi dayanır və Allahın əmrlərinə riayət edən xalqının xeyrinə xahiş edir. Eyni zamanda Şeytan Allahın xalqını böyük günahkarlar kimi təqdim edir və ömürləri boyu onları işlətməyə vəsvəsə etdiyi günahların siyahısını Allahın önünə gətirir və israr edir ki, təqsirləri üzündən onlar məhv edilmək üçün onun əlinə verilsinlər. O israr edir ki, şər qüvvələrin birləşməsinə qarşı xidmət edən mələklər tərəfindən qorunmasınlar. O, Allahın xalqını dünya ilə birlikdə dəstələr halında bağlayıb özünə tam sədaqət göstərməyə məcbur edə bilmədiyi üçün qəzəblə doludur. Krallar, hökmdarlar və valilər öz üzərlərinə antixrist nişanını qoymuşlar və müqəddəslərlə — Allahın əmrlərini qoruyan və İsanın imanına malik olanlarla — müharibə aparmağa gedən əjdaha kimi təsvir olunurlar. Allahın xalqına qarşı düşmənçiliklərində onlar Məsih əvəzinə Barabbanı seçməkdə də özlərini təqsirli göstərirlər.

“Allahın dünya ilə bir mübahisəsi vardır. Hökm məclisi qurulub kitablar açılacağı zaman, O, həll edəcəyi elə dəhşətli bir hesab qarşısında olacaq ki, əgər insanlar şeytani aldanışlar və hiylələr tərəfindən kor edilməmiş və ovsunlanmamış olsaydılar, bu hesab artıq indi dünyanın qorxu və lərzə içində olmasına səbəb olardı. Allah dünyanı Öz yeganə Doğulmuş Oğlunun ölümünə görə hesaba çəkəcək; dünya, bütün niyyət və məqsədlərinə görə, Onu yenidən çarmıxa çəkmiş və xalqına edilən təqibdə açıq-aşkar rüsvayçılığa məruz qoymuşdur. Dünya, Onun müqəddəslərinin timsalında Məsihi rədd etmiş, peyğəmbərlərin, həvarilərin və elçilərin xəbərlərinin rədd edilməsi ilə Onun xəbərlərini qəbul etməmişdir. Onlar Məsihlə əməkdaşlıq etmiş olanları rədd etmişlər və buna görə də hesabat verməli olacaqlar.” Testimonies to Ministers, 38, 39.